

ΕΤΟΣ Β'

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΑΡΙΘΜ. 62

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤ. 25

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤ. 25

Τιμή συνδρομής διὰ τὸ Ἑξωστρατικὸν Ἀρχ. 12, προπληρωτέα καὶ ἑξαμηνία διὰ τὸ Ἑξωστρατικὸν Φράγ. 20 προπληρωτέα καὶ ἕτος Διεσθύνεις τῆς ἑφημερίδος κάτωθεν τῆς σελίδας Α. ΜΕΛΑ, πλησίον τοῦ Ταχυδρομείου.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, τῆ 21 Μαρτίου 1876.

Καθ' ἃ θετικῶς ἐπληροφορήθημεν, ὁ διευθυντὴς τῶν ἐν Ἀκυρίῳ ἔργων προτίθεται νὰ δημοσιεύσῃ τὸ πολυθύλλητον ἀποτέλεσμα τῆς τήξεως τῶν ἐκβολάδων, μετὰ δέκα ἀπὸ σήμερον ἡμέρας. Συμβουλευόμεν αὐτῷ νὰ ἐκλέξῃ ἄλλην ἡμέραν, ἵνα μὴ ἡ καλὴ αὕτη εἰδήσις συμπέσῃ ἀκριβῶς τὴν πρώτην Ἀπριλίου.

Ἡ φίλη «Ἐφημερίς» παραπονεῖται ὅτι ἐν τῷ θεωρεῖῳ τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Θεάτρου βλέπει πάντοτε γυναικεῖα πρόσωπα, τῶν δὲ κυρίων ἐπιτρόπων «οὐδὲ κἀν τοὺς μανδύας». Ἡμεῖς νομίζομεν ὅτι τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς καλῶς ποιοῦσι μὴ ἀφίνοντες ἐκεῖ τοὺς μανδύας των, ἵνα μὴ ὑποληφθῶσιν ὡς προσενεχθέντες πρὸς τὰς κυρίας ταύτας ὡς ἄλλοι Ἰωσήφ.

Ὁ παρ' ἡμῖν διατρίψας ἐπὶ τινος ἡμέρας διακεκριμένος βέλγιο-βοτανικὸς Hallay ὑπέβαλεν εἰς τὴν ἐν Ἀμβέρσῃ φυτολογικὴν ἐταιρίαν ὑπόμνημα περὶ πρωτοφανοῦς τινος δένδρου, τὸ ἐπίτοιον ἀνεκάλυψεν ἐν μέσαις Ἀθήναις. Εἶναι δὲ τοῦτο ἡ «λευκόφυλλος πεύκη.» Εἰς τὸ εὖρημα αὐτοῦ ἐπρόκειτο νὰ δοθῇ τὸ ἔνομα *pinus albifolia*, ἀλλ' ἔπειτα οἱ ἐκεῖ σοφοὶ ἐκτιμήσαντες ὅτι ἡ νέα αὕτη ναπίστέ τῆς πεύκης ὀρεῖ λε-

ται εἰς τὰς φροντίδας τοῦ ἡμετέρου δημάρχου ὠνόμασαν αὐτὴν *Pinus Cyriakensis*.

Εἰς πολλοὺς ἐφάνη παράδοξος ἡ καρτερία τοῦ κ. Βαλασσοπούλου, συγκατανεύσαντος νὰ ὑπομείνῃ τὴν βεβαίαν καταδίκην του, χωρὶς νὰ συμπαρασύρῃ μετ' αὐτοῦ καὶ τὸν συνέταιρόν του κ. Νικολόπουλον, ἀφοῦ μάλιστα ἀπήγγειλε τοιαύτας κατ' αὐτοῦ ἀπειλάς. Τὸ πρᾶγμα, καθ' ἃ θετικῶς ἐπληροφορήθημεν ἔχει ὡς ἑξῆς. Ὡς τὰς ἐπισκοπὰς εἰς τοὺς ἀρχιερεῖς ἀντὶ τεσσαράκοντα χιλιάδων δραχμῶν, οὕτω καὶ τὴν σιωπὴν του δι' ἄλλας τόσας ἐπώλησεν ὁ κ. Βαλασσόπουλος εἰς τὸν συνένοχον αὐτοῦ.

Δημοδιδάσκαλος διορίσθη ἐν Κεφαλληνίᾳ ὑπὸ τοῦ ἀξιότιμου κ. Μίλητη πολὺξενός τις νεῦνις, ἐνόματι Μαρικάνθη, πασίγνωστος εἰς τοὺς ἐν Ἀθήναις ἀγοραστὰς προχείρων ἡδονῶν, καὶ ἐνεκα τοῦ τοιοῦτου αὐτῆς ἐπαγγέλματος ἀπολυθεῖσα ὑπὸ τοῦ κ. Ῥάλλη, δηλώσαντος τοῦτο ῥητικῶς ἐν τῷ ἐγγράφῳ τῆς παύσεώς της. Τί θέλει αὕτη διδάσκει τὰς κόρας τῆς Κεφαλληνίας; Ὑποθέτομεν τὴν ὀριζόντιον φιλοσοφίαν.

Ἄγγλος φανλόβιος, κατηγορηθεὶς ὅτι ἐκλεψεν ἄσπρον ἵππον, ἐνήγαγε τὸν κατήγορον αὐτοῦ ὡς συκοφάντην, ἰσχυριζόμενος ὅτι ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος ἵππος δὲν ἦτο ἄσπρος ἀλλὰ ψαρῆς. Ἀπαραλλάκτως καὶ ὁ ἀξιότιμος καθηγητὴς κ. Ῥουσόπουλος κατηγορηθεὶς ὑπὸ τῆς «Ἐφημερίδος» ὡς παρὰ τὸν νόμον μεσιτεύσας μετὰ τὰς ἀποκρῆς πρὸς πώλησιν ἀρχαίου συμπλέγματος εἰς ἐπίσημον ξένον δικαιολογεῖται λέγων ὅτι τοῦτο συνέβη πρὸ τῶν ἀποκρῆς.

Όπως δήποτε, αφίνοντας κατά μέρος τὸ χρονολογικὸν ζήτημα, πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ὁ σοφὸς καθηγητὴς διὰ τὰς πρὸς τοὺς ξένους ἀρχαιολογικὰς αὐτοῦ ὑπηρεσίας εἶναι ἄξιος νὰ ὀνομασθῇ «ὁ Οἰκονομόπουλος τῶν Ἑλληνικῶν ἀρχαιοτήτων».

Ἐπίσης ἀστεία διάψυσις εἶναι ἡ τοῦ γραφείου τῶν Πρωτοδικῶν, κατηγορηθέντος ὑπὸ τῆς αὐτῆς «Ἐφημερίδος» ὅτι συντηρεῖ ἐκατὸν τριάκοντα ὑπαλλήλους καὶ διακαιολογούμενου ἐν τῷ «Νεολόγῳ» ὡς ἀκολούθως «Τοῦτο εἶναι ψευδέστατον, διότι μόνον ἐξήκοντα τρεῖς ὑπάλληλοι ἀργάζονται».

Ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν μεταξὺ Ὑπουργοῦ καὶ πειναλέου θεοθέρου ἠκούσθη ὁ κατωτέρω διάλογος.

Ὑπουργός. Ἔλα αὔριον νὰ λάβῃς ἀπάντησιν.
Θεοθέρου. Ποίαν ὦραν;
Ὑπουργός. Μετὰ τὸ γεῦμα.
Θεοθέρου. Τοιαύτη ὦρα δι' ἐμὲ μέχρις οὐ μὲ διορίσετε δὲν ὑπάρχει.

ΘΕΟΤΟΥΜΒΗΣ

Νεοελληνισμοὶ

Εἰς τὰς σπουδαιότερας θέσεις τῆς πολιτείας καλοῦνται σήμερον κενὰ νοδὸς καὶ ΒΑΛΑΝΤΙΟΥ κεφαλαί.

«Λαός».

Ἀπὸ τῆς 8^{ης} τοῦ παρόντος μηνὸς ἡ ἐνταῦθα «Ἀθηναϊκὴ Λέσχη» ἔκαμιν ἐναρξίν τῶν ΕΡΓΑΣΙΩΝ αὐτῆς.

«Ἀλήθεια»,

Εἰς διαφόρους ἐπαρχίας ἐγένοντο λιτανεῖαι ὅπως ἐπέβη βροχή. Ἀλλὰ πῶς θέλομεν νὰ εἰσακούσῃ ὁ Ὑψιστος τὰς δεήσεις ἡμῶν, ἀφοῦ τοὺς ἀρχιερεῖς ἐκάθισαμεν εἰς τὴν ἔδραν τοῦ κατηγορουμένου;

«Πρωτόνδρος Κήρυξ».

Ἡ ἀνομβρία ἐξακολουθεῖ νὰ μασιτῆ τὸ Αἰγιὸν μας, καὶ αἱ λιτανεῖαι δὲν μᾶς ἀφέλυσαν, διότι παρ' ἡμῖν ὑπάρχον ἀνθρωποὶ τινες ἀνόητοι καὶ μικρὰς καταγωγῆς, οἵτινες ἀμφισβητοῦν τὴν ὑπαρξίν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

«Κορύμβη».

ΚΙΒΩΤΙΟΝ

Ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν ἐκ Τεργέστης τὸ ἀκόλουθον ἀνέκδοτον.

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις δικαιοσύνη, τὸ Χριστιανικὴ, καὶ ὁ Μπαμπὰ Μουσταφᾶς.

Ἦτό τις Μπαμπὰς Μουσταφᾶς ἐν τῷ Πατριαρχείῳ ὡς καδᾶσης, μεταφέρων ἐκ τοῦ Πατριαρχείου εἰς τὴν Ὑ. Πύλιν τὰ ἔγγραφα καὶ τὰνάπαλιν. Ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἦτον ἐξυπνος, ἀστείος καὶ τιμιώτατος, ἐπαξίως λοιπὸν ἔχαρε τὴν ἀγάπην τῶν Συνοδικῶν, οἵτινες καὶ εἰς τὴν τράπεζάν των τὸν ἐκάλουν πολλάκις.

Ἡμέραν τινὰ, ἐνῶ οἱ Συνοδικοὶ συνεγεματίζον, ἠρωτήθη ὁ Μπαμπὰ Μουσταφᾶς παρὰ τοῦ ἁγίου Προύσης, ὅποιαν ἰδέαν ἐσχημάτισεν ὑπηρετῶν ἐπὶ πενήτηκοντα σχεδὸν ἔτη ἐν τῷ Πατριαρχείῳ. «Εἰλικρινῶς σὰς λέγω, ἀπεκρίθη αὐτῷ, ὅτι ὅλα Σὰς εἶναι καλὰ, ἀλλὰ τὸ χριστιανικὴ Σὰς τὰ χαλὰ ὅλα...» «Καὶ τί λοιπὸν ἐνοεῖς, τοῦ εἰπεν ὁ ἅγιος Προύσης, νὰ τουρκέψωμεν;» «Ὁχι, εἶπεν ὁ Μπαμπὰς, ἰδοὺ τί ἐνοῶ μὲ τὸ χριστιανικὴ ἀποστέλλεται π. χ. παρὰ τῆς κοινότητος Σμύρνης ἀναφορὰ κατὰ τοῦ ἀρχιεπισκόπου διὰ λόγους παρεκτροπῆς, σιμωνίας ἢ ἄλλης τινὸς ἀχρεϊότητος. Ἀμέσως μεθ' ὅλης τῆς ἀπαίτουμένης δραστηριότητος ἐξετάζεται, ἀνακρίνεται, καὶ φανερώνεται ἡ ἀλήθεια, ἥτις καταδικάζει τὸν ἀρχιεπίσκοπον εἰς παῦσιν ἢ ἐξορίαν ἢ καθαίρεσιν. Ἐλλείπει μόνον νὰ γείνη ἡ ἀπόφασις καὶ ἡ ἐκτέλεσις. Τὴν δὲ ἡμέραν τῆς συνελεύσεως τῆς I. Συνόδου, ἀναγινώσκειται παρὰ τοῦ γραμματέως ἡ ἀπόφασις, παρουσιάζεται δὲ καὶ ἡ ἐκτελεστικὴ πράξις, ἵνα ὑπογραφῇ καὶ ἐκδοθῇ πρὸς ἐκτέλεσιν. Ἀλλ' αἰφνης ἀνίσταται ἐκ τοῦ θρόνου τοῦ ὁ ἅγιος Καισαρείας, στρέφεται πρὸς τὸν Πατριάρχην, καὶ κλίνας τὴν κεφαλὴν λέγει· «Παναγιώτατε, εἰμεθα χριστιανοὶ, πρέπει νὰ μιμώμεθα τὸν ἀνεξίκακον Ἰησοῦν, πρέπει νὰ συγχωρῶμεν, εἰς ἐστὶν ἀναμάρτητος, ὁ δὲ ἐνοχος οὗτος, οὔτε ὁ πρῶτος οὔτε ὁ ἔσχατος. Κατόπιν αὐτοῦ καὶ ὁ ἅγιος Ἐφέσου, καὶ ὁ Ἄρτης καὶ ὁ ἄλλος καὶ ὁ ἄλλος ταῦτα προτείνουσιν. Ὅταν δὲ φθάσετε εἰς τὴν ψηφοφορίαν, οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν τολμᾷ νὰ εἰπῇ ἔχι, ἀλλ' ὅλοι ὁμοφώνως μερχαμέτι, μερχαμέτι, καὶ οὕτως ἀποβαίνει ματαία καὶ ἡ ἐξέτασις καὶ ἡ ἀνάκρισις. Δὲν ἔχω λοιπὸν δίκαιον, Σεβασμιώτατοι;» προσέθηκεν ὁ πιστός Μπαμπὰ Μουσταφᾶς, οἱ δὲ... ἐσιώπησαν. Ἄς ἀντικαταστήσῃ σήμερον τὸν Μπαμπὰν Μουσταφᾶν, ὁ Ἄσμοδαῖος, ἀλλὰ πρὶν τὸ χριστιανικὴ ὑπερισχύσῃ.

Ταῦτα εἰς φίλος ὑμῶν.

Τεργέστη 12[25 Μαρτίου 1876

— Τράβα ἡ τὰ Πατήσια γιὰ ἐστραβώθηκα. — Μὰ τοῦτος ὁ δρόμος, κὺρ Παναγιῆ, δὲν εἶναι ἀπὸ τοὺς δικούς σου;

ΣΟΣ ΑΘΗΝΑ

Εἰδικὸν Δικαστήριον

Ἀναλόγως τῆς μικρότητος τοῦ ἀναστήματος τοῦ κ. Πατρινοῦ, εἶναι μικρὰ καὶ τὰ ἄλλα μέλη αὐτοῦ.

Ἡ. Λιόπουλος.

Δὲν εἶναι μπακάλης ὁ ὑπουργὸς νὰ λαμβάνῃ 200 καὶ 500 δραγμῶν πράγματα, κύριοι.

Χαριτάκης.

Σπουδαῖον ἐπιχείρημα ὅπως ἀθωωθῆ εἰς ἀρχιεπίσκοπος. Ὁ κ. Κούπας ἀνύψωσε, κύριοι, τὴν ἑλληνικὴν σημαίαν καὶ κατέστησεν αὐτὴν ἐνάμιλλον τῆς λοιπῆς εὐρωπαϊκῆς ναυτιλίας.

Κόκκινος.

Προόμιον ῥήτορος. Ἀναγνωρίζω, κύριοι, τὸ περιορισμένον τῶν γνώσεών μου, ἀλλὰ θὰ ἐμιλήσω, διότι ὁ πλάτης μου δὲν χρίζει σπουδαίων λόγων.

Χωραφᾶς.

Συναναστροφή δὲν λέγεται ἢ ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνένωσις δύο μόνον προσώπων, ἀλλὰ πλειοτέρων.

Χαριτάκης.

Συνήγορος. Ἐχω σκοπὸν, κύριοι, νὰ ἐκθέσω ἐνώπιόν σας τὸ παρελθὸν τοῦ κ. Νικολοπούλου, ἐὰν μοι τὸ ἐπιτρέπῃ ὁ ἴδιος.

Νικολόπουλος. Ἀφῆσέ τα αὐτὰ, σὲ παρακαλῶ. Μὴ τὰ ἐκθέτῃς.

Πλατωνικοὶ ἔρωτες. Τὸν κύριον Βαλασσόπουλον, κύριοι, ἠγάπων, τὸν ἀγαπῶ, καὶ θὰ τὸν ἀγαπῶ μέχρι τᾶς αἰῶνος ἀκόμη.

Χαριτάκης.

Οὐδέποτε διεσπάρσθημεν, κύριοι, μετὰ τὸν κ. Χαριτάκην, ἴσως δὲ οὔτε εἰς τὸ μέλλον δὲν θὰ διασπασθῶμεν.

Οἰκονομόπουλος.

Ἐδῶτα συνηγόρου τοῦ κατηγορουμένου Ἀβερχίου. Ἐγὼ ἐνόμιξα, κύριοι, ὅτι τὸ ζήτημα τελειώνει ὅταν ἢ ὑπεράσπισις συμφωνήσῃ μετὰ τῆς κατηγορίας.

ΚΑΛΟΜΟΙΡΗΣ.

Κύριε Συντάκτα τοῦ „Ἀσμοδαίου“,

Γνωστὰ Σᾶς εἶναι βέβαια τὰ δεινοπαθήματα καὶ οἱ κίνδυνοι, οὓς ἀπὸ πολλοῦ διατρέχουμεν καταπατούμενοι ἐκάστοτε ἀπὸ ἀμαξηλάτας, ἡμιόχους, καββαγωγεῖς καὶ ἄλλους (ὅπως δῆποτε θέλετε ὀνομάσατέ τους) τῆς αὐτῆς ἀγρίας καὶ αἰμοδόρου φυλῆς. Οἱ κίνδυνοι οὗτοι ἐπετάθησαν ἐσχάτως, διότι ἕνεκα τοῦ εἰς τὰς ὁδοὺς πυκνοῦ νέφους κονιορτοῦ μετὰ μεγίστης μόνον δυσκολίας κινούμεθα νὰ διακρίνωμεν τοὺς ἀνηλεεῖς τούτους ἐχθροὺς καὶ νὰ σωζώμεθα ἀπ' αὐτῶν. Τελευταῖον καταφύγιον εἶχομεν τὰ πεζοδρόμια, ἀποκλειστικῶς προωρισμένα δι' ἡμᾶς, ὅπου καὶ καταφεύγοντες ἐθεωροῦμεν τὴν ὑπαρξίν μας ἐν ἀσφαλείᾳ. Ἀλλὰ φεῦ, μυστικὸν φαίνεται πρωτόκολλον ὑπεγράφη μεταξὺ τῶν ἀμειλίχτων ἐχθρῶν μας καὶ τοῦ φυσικοῦ προστάτου μας, τοῦ κ. Διευθυντοῦ τῆς Ἀστυνομίας, συνεπείᾳ δὲ τῆς τοιαύτης συναμοσίας κατὰ τῆς ζωῆς μας, ἡ Ἀστυνομία ἐπιτρέπει ἀπὸ ἱκανοῦ ἤδη χρόνου τὴν διαρκῆ κατάληψιν τῶν πεζοδρομίων ἀπὸ λίθους, πλάκας ἀξέστους, ἄσβεστον, πηλὸν, σωροὺς χωμάτων, καὶ ἄλλα ὅμοια ἀδιαχώρητα ἀντικείμενα, λόγῳ μὲν ἕνεκα ἐπισκευῶν τῶν οἰκιῶν, πράγματι δὲ ὅπως καταστήσῃ ἀδιάβατα δι' ἡμᾶς τὰ πεζοδρόμια καὶ μᾶς ῥίψῃ οὕτως ὑπὸ τοὺς τροχοὺς τῶν ὡς ἄνω εἴρηται καββαγωγέων, καὶ λοιπῶν.

Ἐποστειμούμεθα.

Διάφοροι χίτοιχοι Ἀθηνῶν, οἵτινες ἐπιθυμοῦν νὰ διατηρήσουν τὴν ζωὴν των, ἂν καὶ στεροῦνται μέσων ὅπως διατηρήσωσιν ἄμαξαν.

Ἐπειδὴ αἱ δύο ἀρχαί, Κυβερνητικὴ καὶ Δημοτικὴ δὲν συμφώνησαν εἰς τίνα ἀνήκει νὰ καθαρῶν τὰς κυριωτέρας τῆς πρωτευούσης ὁδοὺς, παρακαλοῦνται οἱ κάτοικοι τῶν Ἀθηνῶν νὰ μετοικήσωσιν εἰς ἄλλο μέρος μέχρι τοῦ 9θρίου μηνός, ὅτε ἡ Βουλὴ θέλει λύσει τὸ ζήτημα, τότε δὲ νὰ ἐπιστρέψωσι διὰ νὰ πληρώσωσι τοὺς φόρους.

— Ὅσον ὑψηλὰ καὶ ἂν ᾖναι ὀκοδομημένη ἢ ῥις τοῦ Κυρίου Διευθυντοῦ τῆς Ἀστυνομίας, ἂν τυχὸν αὐτὸς διέλθῃ ἀπὸ τίνα μέρη τῆς λαμπρᾶς πρωτευούσης, ἀδύνατον νὰ μὴ προσβληθῇ ὑπὸ τοῦ πλοῦτου τῶν ἀρωμάτων, ἅτινα κατὰ τοὺς ἐπικρατοῦντας μάλιστα καύσωνας, εἶναι ἱκανὰ νὰ φονεύσωσιν οὐχὶ ἀνθρώπους ἀλλὰ καὶ βουβάλους. Ἄς ἐνθυμηθῇ ὁ κ. Διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας ὅτι τῶρα ἔχομεν καθηγητὴν τῆς ὀργάνης ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ, εἰς ὃν ἀνήκουν τὰ ἀρώματα αὐτὰ καὶ εἰς ὃν ἐφείλει νὰ δώσῃ λόγον. Συνιστῶμεν δὲ καὶ τῷ κ. Πύργῳ νὰ διαπραγματευθῇ τὰς ἀκκαθαρσίας τῶν πόλεων, ἵνα φωτισθῶσιν οἱ ἀστυνόμοι τοῦ Κράτους.

Ψ. . . .

Ἐπεύθυνος Συντάκτης ΚΟΣΜΑΣ ΦΑΑΝΙΑΤΟΣ.

ΤΥΠΟΙΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑΣ.